

PUSTYNIA, PUSTKA, PUSTKOWIE I SPUSTOSZENIE

Wersety do studium: (Na 2, 9-11), (Jr 12, 10-12), (Iz 34, 9-11), (Iz 1, 7-9), (So 2, 9.13)

1. TEMAT GŁÓWNY

„Sama Niniwa podobna jest do stawu, którego wody odpływają z hukiem, a choć wołają: Stójcie, stójcie! jednak nikt się nie odwraca. Złupcie srebro, złupcie złoto, skarbiec jest niewyczerpany, klejnotów wielka obfitość! Pustka, pustkowie i spustoszenie, serce zwątpiałe, dygocące kolana, wszystkie biodra drżą, twarze wszystkich rozpalone!”

(Na 2, 9-11)

„Liczni pasterze zniszczyli moją winnicę, podeptali mój dział, mój dział rozkoszny zamienili w głuchą pustynię. Obrócono go w pustynię, w żalną dla mnie pustynię. Spustoszony cały kraj, nikt nie wziął tego do serca. Na wszystkie gołe wzniesienia w pustyni wtargnęli rabusie, gdyż miecz Pana pożera od jednego krańca ziemi do drugiego krańca ziemi. Żadne ciało nie ma spokoju.”

(Jr 12, 10-12)

„Toteż potoki Edomu zamienią się w smotę, a jego glina w siarkę, a jego ziemia stanie się smotą gorejącą: Ani w nocy, ani w dzień nie zgaśnie, jego dym wznosić się będzie zawsze; z pokolenia w pokolenie będzie pustynią, po wiek wieków nikt nie będzie nią chodził. Pelikan i jeź zagnieżdżą się w niej, a sowa i kruk będą w niej mieszkać; Pan rozciągnie na niej sznur na spustoszenie i ustawi wagę na zniszczenie.”

(Iz 34, 9-11)

„Wasz kraj pustynią, wasze miasta ogniem spalone, plony waszej ziemi obcy na waszych oczach pożerają; spustoszenie jak po zniszczeniu Sodomy. I pozostała córka syjońska jak szałas w winnicy, jak budka w polu ogórkowym, jak miasto oblężone. Gdyby Pan Zastępów nie był nam pozostawił resztki, byłibyśmy jak Sodoma, podobni do Gomory.”

(Iz 1, 7-9)

„Dlatego jako żyję Ja - mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela - Moab stanie się jak Sodoma, a synowie Ammonowi jak Gomora, miejscem bujnych pokrzyw i dołom solnym, i pustynią po wszystkie czasy. Resztki mojego ludu złupią ich, a pozostali z mojego narodu posiadą ich. (...) Wyciągnie swoją rękę przeciwko północy i zniszczy Asyrię, Niniwę obróci w pustkowie, w kraj suchy, jak pustynię.”

(So 2, 9.13)